

Valjanost cesije – postojanje tražbine

Prema stavu Vrhovnog suda RH u odluci br. Revt-75/2002 utvrđuje se da iz same pravne prirode ustupa potraživanja (cesije) proistječe neophodnost postojanja tražbine vjerovnika. Ako takve tražbine nema, ugovor o cesiji nije valjan. Kad ustupatelj (cesionar) nije primatelju ustupanja (cedentu) predao nikakve isprave o dugu, niti obveznicu, niti na drugi način dokazao postojanje potraživanja navedenog u ugovoru o cesiji, kako to propisuje odredba čl. 441. st. 1. ZOO-a, pravilno nižestupanjski sudovi smatraju takvu cesiju pravno nevaljanom, slijedom čega odbijaju prijeborni i protutužbeni zahtjev tuženika kao neosnovan. Ovakvo stajalište u cijelosti prihvaća i ovaj revizijski sud, jer se temelji na utvrđenim činjenicama i pravilnoj primjeni materijalnog prava. U postupku nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka neprihvatanjem prijedloga tuženika za vještačenjem opstojnosti cesionareve tražbine, jer takav prijedlog samo znači da je postojanje tražbine upitno, pa upravo zbog toga ni ugovor o cesiji nije valjan. Kako nisu ostvareni revizijski razlozi bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava na koje ukazuje revident, valjalo je na temelju odredbe čl. 393. ZPP-a odbiti reviziju tuženika-protutužitelja kao neosnovanu.